

Cengizhan ORAKÇI

İSMİM BOŞLUKTA

İsmimle barışmam çok uzun sürdü uzun kış
Nice kardelenler nice kardan ak akçabardak
İsmimin içinden geçiyor çiçekler kırlar kuşlar
Geriye kokusu mu kalır kurumuş olanın hiç
Bir nefes değmesi bir nefes bir nefes hepsi
Harfler toz harfler kum her seferinde uçar

Kuzular annesini bulur mutlaka hiç şaşmaz
Sen eğ başını geçsin yıldızlar üstünden rahatça
Boşlukta bir sapan vınlaması bütün sesler
Taş kuşa çarpmasın sadece aman diyorum
Aklım fikrim hep tetikte benim işim bu
Satırlar ki kuşların teşekkürüdür inandım
Bir kafes bu dünya ah telleri kanlı kafes
Hani ya kalbin dalları öksüz çocuklarını
Kurulmuş salıncaktı unuttun mu unutma
Sallayalım bilmesinler şimdilik nolur sanki

İsmim hangi kelimeler arasındadır sorsalar
Ateşle ateş arasındadır derim başka değil
Alevinde kıssalar bürünmüş kalbim şahit
Hayrım yok biliyorum benim bu dünyaya
Kendime ne desem bilemedim bu yüzden
Bir dünyaya baktım bir kendime sustum
Ben isim bilmezdim isimden habersiz öyle
Beyhude ün beyhude yankı beyhude dağ
Ahir yok ahir berhava hikâyedir hep biter
Yarımdır her rüya her hayat her aşk ve de

Ne çok isim ezberledim ben ismimden önce
Sil sil bitmiyor daha sırada kendi ismim var